

שאינה מאירה שהראה לו בתוך כל אותם הדיוקנאות. והיה משה רואה אותם כל דבר ודבר על תקונו כמו שרואה בתוך עצשית ותוף מראה שמראה את כל הדיוקנאות. וכשהסתכל בהם משה, התקשה לפניו. אמר לו הקדוש ברוך הוא, אתה בסימנך ואני בסימני. אז התישב משה בכל מעשה.

בשנעשה כל המעשה, הצטרף משה למנות הכל, כדי שלא יאמרו ישראל שנסאך כסף וזהב ועלה לקחת אותם. ולכן הצטרף למנות את החשבון לפני ישראל, משום שכתוב (במדבר לב) והייתם נקים מה' ומישראל.

ורבן בתוב, אלה פקודי המשכן משכן העדת, שהרי רוח הקדש היתה מראה לכלם את חשבון כל הזהב והכסף שנדבו ישראל, ורוח הקדש היתה אומרת: וכסף פקודי העדה מאת כפר וגו', כל הזהב העשוי למלאכה וגו'. משום שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם באותם האמנים, ורצה להוציא את נאמנותם לפני כלם.

אלה פקודי המשכן. בא וראה, באותה שעה שנעשה מעשה המשכן, היה הצד האחר הולך ומשוטט כדי להסטיין, ולא מצא עלה על נאמנות האמנים, עד שהקדוש ברוך הוא כופף אותו לפני משה, והוא עשה חשבון של נאמנות בעל כרחו, ועלתה נאמנותם לכל. וסוד זה שכתוב אלה פקודי המשכן. והרי בארנו, אלה - כמו שנאמר (ישעיה מט) גם אלה תשפחנה. וכתוב אשר פקד על פי משה, ששם התמנה ונפקד עד שנעשה החשבון של בית המשכן לפני משה וכל ישראל. אלה פקודי המשכן משכן העדות.

בגויה כל אינון דיוקנין. והיה חמי לון משה כל מלה ומלה על תקונייה, כמה דחמי גו עצשיתא, וגו חזו דאחזי כל דיוקנין. וכד אסתפל בהו משה, אתקשי קמיה, אמר ליה קדשא בריך הוא, משה, את בסימניך, ואני בסימני פדין אתיישב משה בכל עבידתא.

כד אתעביד כל עבידתא, אצטריך משה לממני כלא, בגין דלא יימרון ישראל דאשתאר כספא ודהבא, ואסתליק לנטלא ליה. ועל דא אצטריך לממני חשבנא קמיהו דישראל, בגין דכתיב, (במדבר לב) והייתם נקים מי' ומישראל.

ובגין דא כתיב, אלה פקודי המשכן משכן העדות, דהא רוחא דקודשא, הוה אחזי לכלא, חשבנא דכל דהבא וכספא דנדיבו ישראל, ורוח קדשא הוה אמר וכסף פקודי העדה מאת כפר וגו', פל הזהב העשוי למלאכה וגו'. בגין דקודשא בריך הוא אתרעי בהו, באינון אמנין, ובצא לאפקא מהימנותא דילהון קמי פלא.

אלה פקודי המשכן. תא חזי, בההיא שעתא דעבידתא דמשכנא אתעביד, הוה סטרא אחרא אזיל ושאט לאסטאה, ולא אשפחת עילה על מהימנותא דאומנין, עד דקודשא בריך הוא כפיף ליה לקמיה דמשה, ואיהו עביד חשבנא דמהימנותא בעל פרחיה, וסליק מהימנותא דילהון לגבי כלא. ורזא דא דכתיב אלה פקודי המשכן. והא אוקימנא, אלה: כמה דאת אמר, (ישעיה מט) גם אלה תשפחנה. וכתיב, אשר פקד על פי משה, דתמן אתמני ואתפקיד, עד דאתעביד חשבנא דבי משכנא, קמי משה וישראל פלהו. (דף רכ"א ע"ב)

אלה פקודי המשכן משכן העדות. (שמות לח)